

"קרבנות הנשיאים" מתוך פרשת 'נשא' במדבר פרק ז'**סדר קריאת "קרבנות הנשיאים"****לכל יום מ-א' חודש ניסן ועד יב' בניסן****תחילת יום עפ"י התאריך העברי מתחיל בשקיעה בערב הקודם**

יום בחודש ניסן	הנשיא שהקריב את הקורבן	לשבת
א' ניסן	נחשון בן עמינדב	יהודה
ב' ניסן	נתנאל בן צוער	יששכר
ג' ניסן	אליאב בן חלון	זבולון
ד' ניסן	אליצור בן שדיאור	ראובן
ה' ניסן	שלומיאל בן צורישדי	שמעון
ו' ניסן	אליסף בן דעואל	גד
ז' ניסן	אלישמע בן עמיהוד	אפרים
ח' ניסן	גמליאל בן פדהצור	מנשה
ט' ניסן	אבידן בן גדעוני	בנימין
י' ניסן	אחיעזר בן עמישדי	דן
י"א ניסן	פגעיאל בן עכרן	אשר
י"ב ניסן	אחירע בן עינן	נפתלי

שבת לוי לא השתתף בחנוכת המשכן.

המדרש מספר שאהרון הכהן, קינא בנשיאים על שלא השתתף בחנוכת המשכן בעוד שכל נשיאי השבטים השתתפו בחנוכת המשכן בהקרבת הקרבנות. כשראה הקב"ה את צערו, העניק לו את מצוות הדלקת המנורה, המופיעה בפרשת 'בהעלותך' בסמיכות לקרבנות הנשיאים. מכאן, נהוג ביום יג' ניסן, לקרוא מתוך פרשת 'בהעלותך'.

בנוסף, במשך 12 הימים הראשונים לחודש ניסן נהוג לקרוא ולסיים את כל ספר תהילים המחולק ל-12 חלקים (מובא בכל יום חלק).

א' בניסן – נחשון בן עמינדב לשבט יהודה

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵי
אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ויהי ביום פלות משה להקים את-המשכן, וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו, ואת-המזבח, ואת-כל-כליו; וימשחם, ויקדש אתם. ויקריבו נשיאי ישראל, ראשי בית אבתם: הם נשיאי המטות, הם העמדים על-הפקדים. ויביאו את-קרבתם לפני ה', שש-עגלת צב ושני עשר בקר--עגלה על-שני הנשאים, ושור לאחד; ויקריבו אותם, לפני המשכן. ויאמר ה', אל-משה לאמר. קח, מאתם, והיו, לעבד את-עבדת אהל מועד; ונתתה אותם אל-הלויים, איש כפי עבדתו. ויקח משה, את-העגלת ואת-הבקר; ויתן אותם, אל-הלויים. את שתי העגלות, ואת ארבעת הבקר--נתן, לבני גרשון: כפי, עבדתם. ואת ארבע העגלות, ואת שמנת הבקר--נתן, לבני מררי: כפי, עבדתם, ביד איתמר, בן-אהרן הכהן. ולבני קהת, לא נתן: כי-עבדת הקדש עליהם, בכסף ישאו. ויקריבו הנשאים, את חנפת המזבח, ביום, המשח אתו; ויקריבו הנשיאים את-קרבתם, לפני המזבח. ויאמר ה', אל-משה: נשיא אחד ליום, נשיא אחד ליום, ויקריבו את-קרבתם, לחנפת המזבח.

ויהי, המקריב ביום הראשון--את-קרבתו: נחשון בן-עמינדב, למטה יהודה. וקרבתו קצרת-כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף, שבעים שקל בשקל הקדש; שניהם מלאים, סלת בלולה בשמן--למנחה. כף אחת עשרה זב, מלאה קטרת. פר אחד בן-בקר, איל אחד כבש--אחד בן-שנתו--לעלה. שעיר-עזים אחד, לחטאת. ולזבח השלמים, בקר שנים, אילם חמשה עתודים חמשה, כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן נחשון, בן-עמינדב.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא נחשון בן-עמינדב משבט יהודה החתום במלכות, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו, ועל-כל-בית ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרומומות, לעשות רצונך כרצונך כלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וּכְשֶׁם שֶׁבַחְדָּשׁ הִזָּה פְּדִיתָ אֶת־עַמְּךָ שְׁבִטֵי נַחֲלָתְךָ מִכּוּר הַבְּרָזָל מִמִּצְרַיִם, וְזָכַרְתָּ
בְּאַהֲבָה לְתִהְלָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְשִׁמּוֹת מִשׁוֹת אַבּוֹתֶם, עַל הַנְּסִים עַל הַפְּרָקוֹן עַל
הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם, כִּן ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ, צֹאנֶךָ בְּרַחֲמִים
תִּפְקֹד, וְזָכַר לָנוּ אֶהְבֵּת הַקְּדָמוֹנִים שְׁבִטֵי־יָהּ, בְּגָלוּת הַחַל הִזָּה. שְׁבִט יִהְיֶה בְּדַחֵק
וּבְצַעַר. וּכְשֶׁם שֶׁהוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בְּזָכוֹת יְהוּדָה, כִּן נוֹדָה לָךְ ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ, עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ, בְּזָכוֹת יְהוּדָה מֶלֶךְ בְּאַחֲיוֹ. וְלֹא
יִסוּר שְׁבִט מִיִּהוּדָה וּמְחֻקֵּק מִבֵּין רַגְלָיו. זָרְעוּ לְעוֹלָם יְהִי וְכִסְאוֹ בְּשִׁמְשׁ נִגְדָּד. מֶלֶךְ
בִּיפְיוֹ תִחַזְּקֵנָה עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל־כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מְקַדְשֶׁךָ. כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קְדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ
ה' לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר: כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם:
וְעַל־וּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת־הַר עֲשׂוֹ. וְהִיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה: וְהִיְתָה ה' לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בְּיּוֹם הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַ צַעֲקֹתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת:

קריאת תהילים ליום א' בניסן: פרקים א-יח

ב' בניסן – נתנאל בן צוער לשבט יששכר

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֹׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זָהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער:

ואח"כ יאמר בקשה זו:
יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא נתנאל בן צוער משבט יששכר החתום במדת הנצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ונאירו נא עלינו ועל־כל־בית ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוקמות, לעשות רצונך כרצונך כלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע וזרענו, וכשם שבחדש הזה, פדית את־עמך שבטי נחלתך מכור הברזל ממצרים, וזכרת באהבה לתהלה לשם ולתפארת לשמות משותפותם, על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות שעשית עמם, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, צאנך ברחמים תפקד, וזכר־לנו אהבת הקדמונים שבטי זה בגלות החל הזה. וכשם שהרבית שגורם של אבותינו בימים האלה ובזמן הזה בזכות יששכר ואחריו יצאו ברכוש גדול, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, נקבה שכרה לעמך הדוים וסחופים בגלות החל הזה, ותן שכר טוב לכל־הבוטחים בשמך באמת, ולעולם לא נבוש, כי־בך בטחנו, ולישועתך קוינו כל־היום בזכות יששכר וברכתו: וירא מנוחה כי טוב. ואת־הארץ כי נעמה: חזה ציון קרית מועדנו. עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדוּתיו לנצח, וכל־חבליו בל ינתקו: ה' צבאות. האר פניך וננשעה: ברכם שהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם: יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ב' בניסן: פרקים יט-כט

ג' בניסן – אליהב בן חלון לשבט זבולון

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום השלישי נשיא לבני זבולון אליאב בן-חלון: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלון:

ואח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליאב בן-חלון משבט זבולון החתום במדת הוד מלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

קריאת תהילים ליום ג' בניסן: פרקים ל-מב

ד' בניסן – אליצור בן שדיאור לשבט ראובן

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן־שדיאור: קרבנו קצרת־בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זָהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליצור בן־שדיאור:

ואח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשונה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליצור בן־שדיאור משבט ראובן החתום במדת חסד דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ומעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל־ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם שראית את־עני עמה צאן מרעיך ישראל במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות ראובן, כן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, בגלות החל הזה, הביטה וראה את־ חרפתנו. ובזכות ראובן, ראה־נא בענינו וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה שלמה: אנא בכח, גדלת ימינך, תתיר צרורה: קומה עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך: הפלה חסדיך מושיע חוסים. ממתקוממים בימינך: יהי חסדך ה' עלינו. פאשר יחלנו לך: יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ד' בניסן : פרקים מג-נ

ה' בניסן – שלומיאל בן צורישידי לשבט שמעון

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישידי: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: פך אחת עשרה זבב מלאה קטרת: פר אחד בובקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זבב קרבן שלמיאל בן צורישידי:

ואח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא שלמיאל בן צורישידי משבט שמעון החתום במדת גבורה דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כל ניצוצות הקדשה וכל האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך רצונך כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם ששמעת נאקת בני ישראל עמה במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות שמעון, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, פקדנו בפקדת ישועה ורחמים בגלות המר והנמקרה הזה. ובזכות שמעון, קבל רנת, עמך. שגבנו, שהרנו נורא. שמע קולנו וקבל ברחמים ובכבוד את תפלתנו, הנואקים מבור גלות ומארץ שביה. אל! הביטה, דל כבודנו בגוים, ושקצונו בטמאת הנדה. עד מתי אעזב בשבי, ותפארתי ביד צר? המה יראו ויבושו ויחתו מגבורתם. עוררה את גבורתך, והושיענו למען שמך. ה' בגבור יצא, באיש מלחמות יעיר קנאה. יריע אף ויצרית, על אויביו ותגבר: יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ה' בניסן: פרקים נא-סא

ו' בניסן – אליסף בן דעואל לשבט גד

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן־דעואל: קרבנו קצרת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זָהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף בן־דעואל:

אח"כ	יאמר	בקשה	זו:
------	------	------	-----

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליסף בן־דעואל משבט גד החתום במדת הוד דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ונאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוקמות, לעשות רצונך כרצונך כלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם שבצאת ישראל ממצרים הורדת להם המן מן שמי מרומה, והוא כזרע גד בזכות גד, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך, בגלות החל הזה, פתח לנו אוצרות טלא עלאה חנרא מתרין מזליו נצר ונקה דרך חיה וגרון לאבא ואבא, ומן אבא ואבא לזעיר אנפין, ומזעיר אנפין לחקל תפוחין קדישין, דמתמן אתיהיב מזונא עלאה מרמתיא דטחנין תמן מנא לצדיקיא, ושבע את־העולם בלו משוכך, ותן טל ומטר לברכה על־כל־פני האדמה, ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת. ובזכות גד החתום בעקב הוד מלכותך, היה כטל לישראל יפרח בשושנה ויה שרשיו פלבנון. ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו. וריח לו פלבנון: ובישועתך פרום מלבנו, ותגביה קרן משיח בן־דוד עבדך, ונתת מהודך עליו. גדול כבודו בישועתך. הוד והדר תשנה עליו: יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך.

קריאת תהילים ליום ו' בניסן: פרקים סב-עב

ז' בניסן – אלישמע בן עמיהוד לשבט אפרים

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיְחַנֵּךְ: יִשָּׂא ה' פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִשֹּׁם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד: אה"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אלישמע בן-עמיהוד משבט אפרים החתום בעטרת היסוד דזעיר אנפיו, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך בלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך: לפני אפרים ובנימין ומנשה עורך את-גבורתך. ולכה לישועתה לנו: וכסא מלכות משיח בן-אפרים בתוך ירושלים מהרה תכין, ואל תהי צרה ויגון בגאלתנו, שלא יהרג משיח בן-אפרים, אשר יתחיל לנחמנו ולהרים דגלנו על הגוים על ידי ארמילוס הרשע. חיים שאל ממך נפתה לו. ארף ימים עולם ועד: אשר בברכתו ברך אותו – בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ. והם רבבות אפרים, והם אלפי מנשה: ובזכות אפרים החתום בעטרת יסוד זעיר אנפיו, זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים. האומרים ערו ערו, עד היסוד בה: וכל-קרני רשעים תגדע, תרומנה קרנות צדיק. כי אפה תברך צדיק. ה', כצנה רצון תעטרנו: אפה תקום תרחם ציון. כי עת לחנה בי-בא מועד: ומי שגאל את-האבות בצאת ישראל ממצרים, יוסיף ה' שנית לגאול את-הבנים. ישמח ישראל בעושיו. בני ציון יגילו במלכם: וסרה קנאת אפרים וצוררי יהודה יברתו. אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-יצר את-אפרים: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניה. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ז' בניסן: פרקים עג-פ

ח' בניסן – גמליאל בן פדהצור לשבט מנשה

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור:

אח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא גמליאל בן פדהצור משבט מנשה החתום בבחינת היסוד, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ונאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע וזרענו וכשם שנשית לישראל את-כל-עמלם, והסירות מסבל שכמם במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות מנשה, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אתה ה' לא תנשנו בגלות החל הזה. וראה כי עמך הגוי הגדול הזה, לא-תהיה לו בנושה בארץ נשיה, והוציאה ממסגר נפשנו להודות את-שמך. ועל בן נקוה-לך (לך) ה' אלהינו, לראות מהרה בתפארת ערך (ערך), להעביר גלולים מן-הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי. ישמח הרציון תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך: ולציון יאמר איש ואיש ילד-בה. והוא יכוננה עליון: לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את-גבורתך. ולכה לישועתה לנו: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ח' בניסן: פרקים פא-צ

ט' בניסן – אבידן בן גדעוני לשבט בנימין

וַיִּדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵינוּ אֱלֹהֵיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵינוּ אֱלֹהֵיךָ וַיִּשֵׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן־גדעוני: קרבנו קצרת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זָהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אבידן בן־גדעוני: אח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אבידן בן־גדעוני משבט בנימין החתום בנקדת ציון, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך פלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם שנקמת את־נקמת בני ישראל מאת המצריים, ויצאת ליִשׁע עמך בכחך הגדול, ימינה ה' נאדרי בכח. ימינה ה' תרעץ אויב: נטיף ימינה תבלעמו ארץ: בזכות בנימין הצדיק, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, בגלות המר והנמקרה הזה, תמצא ידך לכל־אויביך. ימינה תמצא שונאיך: ימין ה' רוממה. ימין ה' עשה חיל: הבט משמים וראה. ופקד גפן זאת: וכנה אשר־נטעה ימינה. ועל־בן אמצתה לך: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך, מכון לשבתך פעלת ה'. מקדש אדני כוננו ידיך: בחלקו של בנימין, בדבר האמור: לבנימין אמר ידך ה' ישכן לבטח עליו. חופף עליו כל־היום, ובין כתפיו שכן: ויסד יסוד ציון אשר כלית את־חממתך בה, ותצת־אש ותאכל יסודותיה. וצא נא ליִשׁע עמך ליִשׁע את־משיחה, ומחץ ראש מבית רשע, ערות יסוד עד־צואר סלה: ולציון יאמר איש ואיש ילד בה. והוא יכוננה עליון: יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך: יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום ט' בניסן: פרקים צא-קו

אחיעזר בן עמישדי - שבט דן - י' בניסן

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיַּחֲנֶנֶה: יִשָּׂא ה' פְּנֵינוּ
אֱלֹהֵי וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

**ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו קצרת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זָהב מלאה קטרת: פר
אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי:**

אח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה
סדר קרבן הנשיא אחיעזר בן-עמישדי משבט דן החתום בפרק התחנות דהוד
דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, באלו השגנו כל-
הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה,
ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות
הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת
זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרוקמות, לעשות רצונך
ברצונך בלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם שעמדת להם לעמך ישראל
בעת צרתם בארץ מצרים, ורבף את-ריבם ודנת את-דינם בזכות דן, כן ה' אלקינו
ואלקי אבותינו, הרם קרן משיח בן-דוד עבדך אשר לקחת מזרעו של דן מושלים עם
אמו של דוד. ידיו בגוים מלא גויות. מחץ ראש על-ארץ רבה: ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור לענני ארץ. והפה-ארץ בשבט פיו, וברוח שפתי ימית רשע: הנשא
שופט הארץ. השב גמול על-גאים: לאסר מלכיהם בזקים. ונכבדיהם בכבלי ברזל:
לעשות בהם משפט כתוב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את-הר עשו. והיתה
ליהוה המלוכה: כי שמה ישבו כסאות למשפט. כסאות לבית דוד: והשמיע ה' את-
הוד קולו, ונחת זרועו יראה. ה' אלהים צבאות השיבנו. האר פניך וננשעה: יהיו
לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום י' בניסן: פרקים קז-קיח

י"א בניסן – פגעיאל בן עכרון לשבט אשר

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן-עכרון: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: פך אחת עשרה זֶהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן-עכרון: אח"כ יאמר בקשה זו: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא פגעיאל בן-עכרון משבט אשר החתום במדת עקב נצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, באלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: וכשם שגאלת עמך בית-ישראל מכור הברזל ממצרים בימים האלה ובזמן הזה, ותעש לך שם כהיום הזה, ואזן שמעה ותאשרנו לאמר אשרי העם שככה לו בזכות אשר, בן ה' אלקינו ואלקי אבותינו, קרב לנו קץ הגאולה, ועשה עמנו אות לטובה ואות לישועה ואות לרחמים, יראו שונאינו ויבושו, יחזו אויבינו ויפלמו, פי אפה ה' עזרתנו ונחמתנו. אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם-אלה. אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה. אשרי הגוי אשר ה' אלהיו. העם בחר לנחלה לו: והצמח קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן-ישי משיחך, במהרה בימינו. ואשר בארץ, וירד מים עדיים. ומנהר עד-אפסי-ארץ: לפניו יכרעו ציים. ואויביו עפר ילחכו: מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו. מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: וישתחוו-לו כל-מלכים. כל-גוים יעבדוהו: יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו. ויתברכו בו, כל-גוים יאשרוהו: אלהים צבאות השיבנו. האר פניך ונושעה: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום י"א בניסן: פרק קיט

י"ב בניסן – אחריע בן עינן לשבט נפתלי

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֹךָ: יִשָּׂא ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֹׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ביום שנים עשר יום, נשיא לבני נפתלי--אחריע, בן-עינן קרבנו קצרת-כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף, שבעים שקל בשקל הקדש; שניהם מלאים, סלת בלולה בשמן--למנחה. פן אחת עשרה זֶהב, מלאה קטרת פר אחד בן-בקר, איל אחד כבש-אחד בן-שנתו--לעלה שעיר-עזים אחד, לחטאת ולזבח השלמים, בקר שנים, אילם חמשה עתדים חמשה, כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן אחריע, בן-עינן.

זאת חנפת המזבח, ביום המשח אתו, מאת, נשיאי ישראל: קצרת כסף שתיים עשרה, מזרקי-כסף שנים עשר, כפות זֶהב, שתיים עשרה. שלשים ומאה, הקערה האחת כסף, ושבעים, המזרק האחד; כל כסף הפלים, אלפים וארבע-מאות בשקל הקדש. כפות זֶהב שתיים-עשרה מלאה קטרת, עשרה עשרה הפך בשקל הקדש; כל-זֶהב הכפות, עשרים ומאה כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים, אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה שנים עשר--ומנחתם; ושעירי עזים שנים עשר, לחטאת וכל בקר זבח השלמים, עשרים וארבעה פרים, אילם ששים עתדים ששים, כבשים בני-שנה ששים: זאת חנפת המזבח, אחרי המשח אתו. ובבא משה אל-אהל מועד, לדבר אתו, וישמע את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארן העדת, מבין שני הכרבים; וידבר, אליו.

אח"כ יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהא חשונה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אחריע בן-עינן משבט נפתלי החתום במדת פרק התחתון דנצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך פלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שבצאת ישראל ממצרים בימים האלה ובזמן הזה, בחרת בנו מכל-העמים, ותלמדנו תורה ומצות מתוקים מדבש ונפת צופים בזכות נפתלי, בן ה' אלקינו ואלקי

אבותינו, קדשנו במצותיה, שים חלקנו בתורתך בגלות החל הזה, כי לא תשכח מפי זרענו. והערב-נא ה' אלקינו ואלקי אבותינו, את-דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את-כל-דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתלמוד תורתך, ופתח לבנו לדרוש ולתור בחכמה, חסן ישועות חכמת ודעת, להיות בפינו כדבש, מתוק לנפש ומרפא לעצם. וחמל על עמך, ורחם על נחלתך, ויצא חטר מגזע ישי. ונצר משרשיו יפּרה: ונחה עליו רוח ה'. רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה': כי מציון תצא תורה. ודבר ה' מירושלים: אלהים צבאות שוב נא. הבט משמים וראה, ופקוד גפן זאת: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

קריאת תהילים ליום יב' בניסן: פרקים קב-קנ

עד כאן סדר קריאת "קרבות הנשיאים"

ביום י"ג לניסן נהוג לקרוא מתוך פרשת בעל-פתי.

יג' ניסן – נשיא לשבט לוי

ויַדְבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶכָה: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׂמֹךְ לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ויַדְבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר, אֶל-אַהֲרֹן, וְאֶמְרָה, אֵלָיו: בְּהַעֲלֹתְךָ, אֶת-הַנִּצְרֹת, אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ, יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנִּצְרוֹת. וַיַּעַשׂ כֵּן, אַהֲרֹן--אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ, הַעֲלָה נִרְתִּיבָה: כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה', אֶת-מֹשֶׁה. וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקִּשָּׁה זָהָב, עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הַזֶּה: כַּאֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת-מֹשֶׁה--כִּן עָשָׂה, אֶת-הַמִּנְחָה.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שאם אני עבדך משבט לוי החתום בתפארת מלכות שקריתי בתורתך פרשת הנרות שנתת באהבה לאהרן קדושיך נשיא שבט הלויים, שיהא עולה קריאת פרשת הנרות כאילו השגנו כל סודותיה .

וכשם שראית את עוני עמך וצאן מרעיתך בכור הברזל במצרים ונתחברת ונתלויית עמהם בכל צרתם בסנה בזכות לוי, כן ה' אלהינו ואלהי אבותינו אהיה אשר אהיה נ'א ג'בור ד'ורשי י'חודך כ'בבת ש'זמרם בגלות החיל הזה ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך, וקיים לנו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך אה"יה אשר אה"יה עזרה בצרות, ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם, ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם, והשב כהנים לעבודתן ולויים בדוכנם וישראל במעמדם וילוו עליך וישרתוך .

ועל כן נקוה לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עוזך, תתן לראשך לויית חן עטרת תפארת תמגנך, עורי לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקודש והיית עטרת תפארת ביד ה' וצניף מלו"כה בכף אלהיך, ולעמך ישראל הקם את דבריך לאמר, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת, כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו, יהיו לרצון וכו', וביום זה יקרא בנביא בנרות דזכריה.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרֵי וּגְאֻלֵּי:

